

Deniz Kızının Yunus Arkadaşı

Jane MEADOW

Deniz Kızının Yunus Arkadaşı

Jane MEADOW

Bir zamanlar, pırıl pırıl mavi denizde Marina adında genç bir deniz kızı yaşarmış. Sıcak açık kahverengi teni, dalgalı turkuaz saçları ve kocaman yuvarlak deniz yeşili gözleri varmış. Işıltılı turkuaz kuyruğu, yumuşak pembe yüzgeç uçlarıyla bitermiş. Bileğinde örülmüş yosundan bir bilezik taşırmış. Marina, en iyi arkadaşı Pebble adındaki genç yunusla okyanusu keşfetmeyi çok severmiş.

Pebble, pürüzsüz gümüş mavisi derisi ve açık renkli karnı olan neşeli bir yunusmuş. Yuvarlak bir burnu, parlak koyu gözleri ve şakacı bir gülümsemesi varmış. Sırtında küçük bir atkı gibi yeşil bir yosun tutamı dururmuş. Pebble güçlü, cesur ve her zaman maceraya hazırmış. Marina ve Pebble birlikte evlerinin yakınındaki rengarenk mercan resiflerinde yüzerlermiş.

Marina ve Pebble yeni yerler keşfetmeyi çok severmiş. Sallanan deniz bitkilerinin ve minik balık sürülerinin yanından geçerlermiş. 'Bugün heyecan verici bir şey bulalım,' demiş Marina gülümseyerek. Pebble neşeyle tıklayıp cıvılamış. Berrak suyun içinde yarışırken kahkahaları minik gümüş balonlar gibi köpürmüş. Okyanus harikalarla doluymuş ve hepsini görmek istiyorlarmış.

Güneşli bir sabah, daha önce hiç görmedikleri bir patika bulmuşlar. Patika, yumuşak yeşil yosunla kaplı eski, pürüzsüz taşlarla döşeliymiş. 'Sence bu yol nereye gidiyor?' diye merak etmiş Marina. Pebble önden yüzmüş, yüzgeçleri hızla hareket ediyormuş. Kumlu zeminden yükselen yüksek, yıkık duvarlar görünceye kadar patikayı takip etmişler.

Su altı harabeleri keşfetmişler! Kırık sütunlar ve devrilmiş taşlar her yerdeymiş. Yosunlar, kemerlerden perdeler gibi sarkıyormuş. 'Vay canına,' diye fısıldamış Marina, deniz yeşili gözleri kocaman açılmış. Pebble devrilmiş bir sütunun etrafında meraklı ve dikkatli bir şekilde yüzmüş. Harabeler eski ve gizemli hissettiriyormuş ama korkutucu değilmiş. Keşfedilmeyi bekleyen bir yer gibiymiş.

Harabelerin ötesinde unutulmuş bir bahçe bulmuşlar. Girişte bir zamanlar güzel olan mercan kapılar duruyormuş ama artık kırık ve solgunmuş. İçerideki bahçe bakımsız ve sessizmiş. 'Ah,' demiş Marina yumuşak bir sesle. 'Burası bir zamanlar çok güzel olmalıymış.' Pebble onu nazıkçe dürtmüş. 'Daha yakından bakalım,' der gibiymiş. Böylece kırık kapılardan içeri yüzmüşler.

Bahçenin içinde her şey birbirine dolanmış ve loşmuş. Bir zamanlar burada rengarenk balıklar yaşarmış ama şimdi bomboşmuş. Marina bir kayanın arkasına saklanan minik bir balık fark etmiş. 'Bahçe neden bu kadar üzgün?' diye sormuş. Küçük balık dışarı bakmış. 'Kapılar kırık,' demiş. 'Artık kimse oynamaya gelmiyor.' Marina'nın içi sızlamış.

Marina kırık mercan kapılara bakmış. Bazı parçalar çatlamış, bazıları yere düşmüş. 'Bunu onarabiliriz,' demiş cesurca. Pebble başını sallamış ve tıklamış. 'Ama çok çalışmak gerekecek,' diye eklemiş Marina. 'Malzeme toplayıp parçaları bir araya getirmeliyiz.' Pebble şakacı gülümsemesiyle gülümsemiş, yardıma hazırmış. Takım çalışması bunu mümkün kılacaktı.

Marina ve Pebble bir plan yapmış. Marina kapıları süslemek için güzel deniz kabukları toplayacakmış. Güçlü olan Pebble ise kırık yerleri onarmak için ağır taşlar taşıyacakmış. 'Burada buluşalım,' demiş Marina. Farklı yönlere doğru yüzmüşler, başlamak için heyecanlılarmış. Bahçe sessizce beklemiş, uzun zamandır ilk kez umutluymuş.

Marina harabelerde yüzerek pembe ve altın rengi parlak kabuklar toplamış. Sarmal kabuklar ve yelpaze kabuklar bulmuş, her biri kusursuzmuş. Çalışırken yosun bileziği suda süzülüyormuş. 'Bunlar kapıları güzelleştirecek,' diye düşünmüş. Onları deniz çayırından örülmüş bir sepete koymuş. Kısa sürede sepeti denizden gelen hazinelerle dolmuş.

Bu sırada Pebble ağır taşlar aramış. Pürüzsüz, yuvarlak taşlar bulmuş ve onları tek tek ağzında taşımış. Taşlar ağırmış ama Pebble güçlüymüş. Hiç yakınmadan ileri geri yüzmüş. Çalışırken yosun atkısı dalgalanıyormuş. Her taşın kapıları onarmaya ve bahçeyi yeniden mutlu etmeye yardım edeceğini biliyormuş.

Marina ve Pebble kırık kapılarda buluşmuş. Marina güzel kabuklarla dolu sepetini, Pebble da ağır taş yığını getirmiş. 'Başardın!' diye sevinçle bağırmış Marina. Pebble mutlulukla cıvılamış. Kırık kapılara, sonra birbirlerine bakmışlar. 'Birlikte bunu onarabiliriz,' demiş Marina. Ve böylece bir takım olarak çalışmaya başlamışlar.

Pebble ağır taşları yerlerine itmiş, kırık kapılardaki boşlukları doldurmuş. Marina kabukları kenarlara dikkatlice yerleştirmiş, pembe ve altın rengi desenler yapmış. Yan yana çalışmışlar, birbirlerine yardım etmişler. Bir taş çok ağırsa Pebble onu yuvarlamış. Bir kabuğun tam doğru yere konması gerekiyorsa Marina acele etmemiş. Yavaş yavaş kapılar yeniden yeni gibi görünmeye başlamış.

Çalışırlarken bahçe uyanıyor gibiymiş. Küçük balıklar izlemek için daha yakına yüzmüş. Su daha berrak ve daha parlak olmuş. 'Bak!' diye haykırmış Marina. 'Bahçe gülümsüyor!' Pebble neşeyle tıklayıp dönmüş. Mercan kapılar yeniden yüksek ve güçlü durmuş, Marina'nın kabuklarıyla süslenmiş. Unutulmuş bahçe artık unutulmuş değilmiş. Renk ve neşeyle dolup taşıyormuş.

Küçük balık geri dönmüş, daha fazlası da gelmiş. Mercan kapılardan hızla geçip aydınlık bahçede oynamışlar. 'Teşekkürler!' diye şarkı söylemişler. Marina ve Pebble gülümsemiş. 'Takım çalışması olmasaydı bunu başaramazdık,' demiş Marina. Pebble başını sallamış ve ona nazikçe dokunmuş. Bahçe yeniden mutluymuş, onlar da mutluymuş. Keşfetmek her zaman birlikte daha güzelmiş.

O günden sonra Marina ve Pebble bahçeyi sık sık ziyaret etmiş. İster yeni yerler keşfetsinler ister eskilerini onarsınlar, takım çalışmasının her şeyi daha iyi yaptığını bilmişler. Mercan kapılar, birlikte neler yapabileceklerinin bir hatırası olarak durmuş. Ve pırıl pırıl denizden evlerine yüzerlerken gülümsemişler, bir sonraki maceralarına hazırmışlar.